

Akyürek, S.(2016). *Din öğretimi -Model strateji yöntem ve teknikler-*. Ankara: Nobel, 222s.

Dudu TÜRK*

E-Mail: duduturk20@gmail.com

Yazarın bu kitabı “Dini nasıl öğretilim?” kaygısı taşıyan her öğreticinin elinde bulundurması gereken temel kaynaklardan biridir. Din öğretiminde kullanılan her kavramın, modelin, stratejinin, yöntemin, tekniğin akıcı bir dille ince ince işlendiği görülmektedir. Her birinin sonunda yer verilen ders işleniş örnekleri ile konu daha iyi kavranmaktadır. Metin aralarında yer yer okuyucuya sorular sorulduğu görülmektedir. Burada amaç okuyucunun verilen bilgiyi irdelemesi, anlamlandırması ve tartışmasıdır.

Kitap dört ana bölüme ayrılmıştır. İlk olarak “Din Öğretimi Özel Öğretim Yöntemleri” bölümünde genel eğitim ve öğretimde kullanılan kavram, ilke ve kuralların din öğretimine uyarlandığı görülmektedir. İkinci bölüm olarak “Öğrenme Alanları ve Din Öğretimi” karşımıza çıkmaktadır. Bu bölümde de din öğretiminde kullanılacak temel yöntemleri ve bilişsel, duyuşsal, devinişsel öğrenme alanlarının işlendiği görülmektedir. “Din Öğretiminde Kullanılacak Öğretim Model ve Stratejileri” isimli üçüncü bölüm başlığı altında ise din eğitiminde kullanılan temel öğretim modellerine ve stratejilerine yer verilmektedir. Son olarak ise “Din Öğretiminde Kullanılacak Öğretim Yöntem ve Teknikleri” bölümünde konuya uygun hangi yöntem seçilir? Seçilen yöntemeye uygun etkinlikler nasıl hazırlanır? gibi sorularının cevapları bulunmaktadır. Her bölümün başında verilen bölümün ana hatları ve bölüm sonunda gerçekleştirilecek kazanımların verilmesi, okurun konuyu zihninde canlandırmasını ve ön bilgi edinmesini sağlamaktadır.

Yazar, öğrenme kavramının tanımını yaparak birinci bölüme başlamaktadır. Eğitim ve öğretim ile ilgili temel kavramların ele alındığı, din öğretiminin genel öğretim içindeki konumu ve genel öğretimle ilişkisinin anlatıldığı görülmektedir. Verilen kavram haritalarıyla ve şemalarla konunun daha iyi anlaşılması hedeflenmektedir.

İkinci bölümde ilk olarak öğrenmenin ortaya çıkabilmesi için gerçekleştirilmesi gereken bilişsel, duyuşsal ve devinişsel hedeflere yer verilmektedir. Bilişsel hedefler, “bilgi, kavrama, uygulama, analiz, sentez ve değerlendirme”; duyuşsal hedefler, “alma, tepkide bulunma, değer verme, örgütleme ve nitelendirme”; devinişsel hedefler, “uyarılma, kılavuz

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe ve Din Bilimleri Bölümü.

denetiminde yapma, beceri haline getirme, duruma uydurma ve üretme” şeklinde sıralanmaktadır. Daha sonra bu alanların özellikleri anlatılmakta ve ders aşamaları planlama, uygulama, değerlendirme şeklinde sınıflandırılmakta, son olarak da konu ile ilgili ders işleniş örnekleri verilmektedir. Bu bölüme bakıldığında din öğretimi yapacak bireylerin hangi öğrenme alanlarında hangi hedefleri gerçekleştirmesi gerektiğini örneklerle kavrayabileceği görülmektedir.

Üçüncü bölümde “Din Öğretiminde Kullanılabilecek Öğretim Model ve Stratejileri” isimli başlık yer almaktadır. Burada din öğretiminde kullanılabilecek okulda öğrenme ve tam öğrenme modeli, çoklu zekâya dayalı öğretim modeli ve programlı öğretim modeli açıklanmaktadır. Bu bölümde de açıklaması verilen modellerin planlama, uygulama ve değerlendirme basamaklarında hangi aşamaların yer aldığı anlatılmaktadır. Öğretim stratejisi, dersin hedeflerine ulaşabilmek için öğrenme-öğretme etkinliklerinin gerçekleştirilmesinde izlenen yolu belirten genel bir yaklaşımdır. Din öğretiminde kullanılabilecek belli başlı stratejiler olarak da “buluş yoluyla öğretim stratejisi”, “sunuş yoluyla öğretim stratejisi”, “araştırma-inceleme yoluyla öğretim stratejisi” ve son olarak da “işbirliğine dayalı öğretim stratejisi” ele alınmaktadır. Ayrıca din öğretimi yapılırken uygun stratejinin seçilmesi için dikkat edilmesi gereken ipuçları verilmiştir. Yazarın yer verdiği öğretim stratejisi, seçilen stratejiye uygun yöntem ve öğretim tekniklerini gösteren tabloya bakıldığında da konunun daha anlaşılır kılındığı görülmektedir.

Son olarak “Din Öğretiminde Kullanılabilecek Öğretim Yöntem ve Teknikleri” bölümünde de konu başlıkları olarak “anlatım”, “soru-cevap”, “grup çalışması ve tartışma”, “problem çözme”, “örnek olay incelemesi”, “canlandırma-dramatizasyon”, “gezi-gözlem” ve “gösterip-yaptırma” yöntemleri ele alınmaktadır. Bu bölümde yer verilen yöntemlere bakıldığında en eski öğretim modelinden en yeni öğretim modeline, din öğretimi için uygun yöntemlerin yer aldığı görülmektedir. Tüm bu yöntemlerin olumlu yönleri ve sınırlılıkları elbette vardır. Önemli olan din öğretimini yapan kişinin bu yöntemleri en etkili şekilde kullanabilmesidir.

Din eğitimi insanlık tarihiyle birlikte başlamaktadır. Ancak din eğitiminin bilimselliği ile ilgili çalışmalar son yüzyılda ortaya çıkmaya başlamıştır. Buna rağmen bu çalışmalar hızlı bir şekilde ilerlemektedir. Günümüzde bir yandan din eğitiminin genel eğitim içindeki yeri tartışılırken bir yandan da din eğitiminin iyileştirmesi için çalışmalar yapılmaktadır. Bu eserde din öğretiminde yer alan model, strateji, yöntem, teknik kavramlarına yer verilmekte ve bu kavramların birbiriyle ilişkisi anlatılmaktadır. Bu bağlamda yazarın verdiği ilkeleri, ders aşamalarını, örnek ders planlarını ve verilen tüm bilgileri kılavuz edinen, uygulayan her din eğitimcisi sağlıklı bir din eğitimi ortaya koyabilir. Yazarın bu noktada nitelikli bir eser ortaya koyduğu söylenebilir. Gerçek bir din eğitimi kaygısı taşıyan herkes için eserin her cümlesi dikkate alınması gereken değerdedir. Gaye edindiğimiz din eğitimi hakkında yapabilmemiz temennisi ile...